

Biblická hodina (BH) pre dospelých, Bratislava, Legionárska 6, štvrtok: 27. 6. 2024, 18.00 hod., cyklus: Postavy Novej zmluvy, téma: **KRÁLOVSKÝ ÚRADNÍK**

Ján 4, 46 - 53: „⁴⁶ Tak prišiel zase do Kány Galilejskej, kde z vody urobil víno. Tam bol kráľovský úradník, ktorému syn bol chorý v Kafarnaume. ⁴⁷ Keď počul, že Ježiš prišiel z Judska do Galiley, šiel k Nemu a prosil Ho, aby mu prišiel uzdraviť syna, lebo už umieral. ⁴⁸ I riekol mu Ježiš: Keby ste nevideli znamenia a zázraky, neverili by ste. ⁴⁹ Odpovedal Mu kráľovský úradník: Pod', Pane, kým mi dieťa neumrie. ⁵⁰ Riekol mu Ježiš: Chod', syn ti žije. A uveril ten človek slovu, ktoré mu Ježiš povedal, a šiel. ⁵¹ Keď bol ešte na ceste, vyšli mu naproti sluhovia a povedali: Žije ti dieťa. ⁵² Spýtal sa ich teda na hodinu, v ktorú sa mu ulávalo. Povedali: Včera popoludní o siedmej mu prestala horúčka. ⁵³ Tu poznal otec, že to bolo práve v hodinu, v ktorú mu Ježiš povedal: Syn ti žije. I uveril on a celá jeho domácnosť.“

Milí bratia a milé sestry!

Keď niekto z dospelých chce vstúpiť do cirkvi - dať sa pokrstiť či byť confirmovaný - absolvuje prípravu. Základný **kurz viery**. Počas niekoľkých týždňov môže hlbšie spoznať kresťanskú vieru. Aj biblický príbeh o uzdravení syna kráľovského úradníka z Ev. Jána 4. kap. je kurzom viery. Krátkym kurzom viery, ktorý vedie sám Pán Ježiš.

Slovo „veriť“ sa v tomto biblickom úryvku objavuje

3 razy. Keď spomínaný otec požiadal Ježiša o pomoc, Ježiš mu najprv odpovedal: „Keby ste nevideli znamenia a zázraky, **neverili by ste.**“ Keď Ježiš vyslovil slovo uzdravenia: „Chod', syn ti žije. A **uveril ten človek slovu, ktoré mu Ježiš povedal.**“ A na

záver príbehu počujeme: „**I uveril on a celá jeho domácnosť.**“

Viera - veriť sa tu spomína trikrát. **Pán Ježiš nám v tomto kurze viery ukazuje troje, čo znamená veriť:**

- 1) veriť znamená povedať áno Božím cestám;**
- 2) veriť znamená počúvať Ježišovo slovo;**
- 3) veriť znamená, že nebudeme sklamaní.**

Podme však poporiadku. Na začiatku svojho verejného účinkovania sa Ježiš vrátil do Galiley, kde vyrastal. Stal sa známym vďaka svojmu prvému znameniu, keď na svadbe v Káne premenil vodu na víno (J 2, 1 - 11). Ľudia v problémoch nadobudli nádej a začali od Ježiša očakávať pomoc. Jedným z týchto ľudí bol aj **kráľovský úradník**, ktorého spomína evanjelista Ján. **Kto bol tento muž?**

Pravdepodobne **človek v službách Herodesa Antipasa** - kráľa-tetrarchu (vládcu nad štvrtinou Izraela). Kráľovský úradník bol muž s dobrým spoločenským postavením. V meste **Kafarnaum** (v. 46b) mal dom so služobníctvom (v. 51n). Na to, aby sa stretol s Ježišom **potreboval prejsť asi 35 km z Kafarnaumu do Kány Galilejskej.** Láska k synovi ho však hnala, aby skúsil urobiť, čo je v jeho silách pre uzdravenie svoje smrteľne choré dieťa. Hoci bol úradník v spoločenskom rebríčku vysoko nad Ježišom, úpenlivo Ho prosí o pomoc a Ježiša oslovuje: „**Pane**“ (v. 49), čo bol **prejav úradníckovej pokory.**

Pritom mal dôvod byť v strese. Akéže len starosti majú rodičia ťažko chorých detí! Zvyčajne trpia chorobou svojho dieťaťa viac ako dieťa samotné. Aké je to zlé, keď je dieťa vážne choré, či dokonca

zomiera, a žiadny lekár mu nevie pomôcť! **Ježiš mal pred sebou otca v zúfalej situácii.** Otca, ktorý do Ježiša vkladal svoju poslednú nádej a prosil Ho: „*Pod', Pane (do Kafarnaumu), kým mi dieťa neumrie.*“

Vzhľadom na obavy otca pôsobí Ježišova odpoveď sťa studená sprcha. Zdá sa, ako by Ježiš ani neodpovedal priamo prosiacemu a hovoril len všeobecne ľuďom navôkol: „*Keby ste nevideli znamenia a zázraky, neverili by ste.*“ Nezabúdajme však, že **Ježiš pozná ľudské srdcia lepšie ako ktokoľvek iný a že presne vie, čo robí a hovorí** (J 2, 25). Nezabúdajme ani na to, že **Ježiš tu „viedol kurz viery“ - čiže sa aj v tejto situácii usiloval priviesť ľudí k pravej viere.** Spočiatku odmietal takú vieru, ktorá je len reakciou na znamenia a zázraky - vieru poháňanú zážitkami. Preto povedal: „*Keby ste nevideli znamenia a zázraky, neverili by ste.*“

I dnes je postojom mnohých ľudí, dokonca aj kresťanov, že by radi videli dôkazy, na ktorých by mohli založiť svoju vieru. Chcú hmatateľným spôsobom zažiť Božiu moc a slávu, Božiu spásu a pomoc. **Tajne dúfajú, že Boh odmení ich zbožnosť a dá im šťastný život. Dúfajú, že budú ušetrení veľkých ťažkostí.** A keď sa veci vyvinú inak, zúfajú a pochybujú o Božej moci a добрote. Takým znie Pánovo slovo: „*Keby ste nevideli znamenia a zázraky, neverili by ste.*“ **Dávajme si pozor, aby sme svoju vieru nerobili závislou od znamení a zázrakov, ktoré sme sami zažili, pretože potom sa môžeme ľahko odkloniť od Boha.**

Oveľa viac ako vieru v znamenia a zázraky, **veriť znamená povedať áno Božím cestám. To je Ježišova prvá lekcia.** Aj keď to bolo v tejto situácii veľmi ťažké, otec chorého chlapca sa musel najprv naučiť, že vieru by nemala stáť a padať na tom, či Ježiš urobí zázrak uzdravenia alebo nie. Nevieme, nakoľko to otec pochopil. V každom prípade sa nenechal odmietnuť a neprestával prosiť: „*Pod', Pane, kým mi dieťa neumrie.*“ Bol vypočutý.

Pravdaže, k Ježišovi môžeme prísť so všetkými svojimi prosbami - obrátiť sa na Neho v každej núdzi a potrebe. „*Pane, príď a pomôž nám! Pane, zmiluj sa!*“ - To je modlitba pravej viery, ktorá nie je závislá na zázrakoch, ktorá však vie, že **pomoc môže prísť napokon len od Ježiša.**

V tomto prípade sa Ježiš rozhodol úradníkovho syna uzdraviť. Nie vždy to tak je. Nieкто povedal: „Ak prechádzaš vo svojom živote práve niečím ťažkým a čuduješ sa, že sa Boh neozýva, pamätaj, že učiteľ je počas testu vždy ticho.“ **Niekedy Ježiš pomáha vyslobodením z choroby, inokedy v chorobe a utrpení, aby sme ich vedeli uniesť, statočne znášať.** Držme sa Ježišovho slova a hľadajme ho stále znova: slovo Biblie, slovo kázne, slovo odpustenia hriechov, slovo požehnania. Nakoniec tých, ktorí Mu veria prijme do svojho nebeského kráľovstva s obnoveným telom a úplne očistenou dušou.

Hoci Pán Ježiš syna kráľovského úradníka uzdravil, **urobil to inak**, ako si to predstavoval otec dieťaťa. Aj toto si chceme zapamätať z Ježišovho kurzu viery: **Boh niekedy odpovedá na naše modlitby úplne inak, ako si myslíme.** Ježiš neprišiel do domu

kráľovského úradníka, ale na mieste mu povedal: „Chod', syn ti žije.“

Prvá lekcia kurzu viery znela: viera znamená povedať áno Božím cestám. Vidíme, že **Boží Syn uzdravuje prostredníctvom svojho slova**. Vyslovuje vetu, ktorá uzdravuje syna na diaľku: „Chod', syn ti žije.“ **To je veľmi často Božia cesta a Boží spôsob pomoci: prostredníctvom Pánovho slova, vysloveného s autoritou.** Úradník sa poučil z prvej lekcie, potvrdil tento Pánov spôsob, aj keď si to pôvodne predstavoval inak. Teraz sa mohol naučiť druhú lekcii. Čítame: „A uveril ten človek slovu, ktoré mu Ježiš povedal, a šiel.“

To je druhá lekcia: veriť znamená počúvať (aj počúvnuť) Ježišovo slovo. Ani dnes to nie je inak. **Nie je dôležité len to, že veríme, ale aj to, čomu veríme.** Ak totiž veríme niečomu nesprávnemu, táto viera nám neprináša nič dobré, iba nám škodí. **Božie slovo nám však hovorí, čomu máme správne veriť. Ukazuje nám Ježiša Krista ako Spasiteľa, ako Toho, ktorý prišiel na svet, aby zachránil hriešnikov. Jedine v ňom nájdeme spasenie, v nikom inom.** A to, o čom niekoľko rokov svedčil slovami a znameniami, Ježiš napokon získal pre všetkých ľudí svojím utrpením, smrťou a zmŕtvychvstaním: večnú spásu, večné uzdravenie. Spása závisí výlučne od Ježiša. Biblia ho nazýva „Slovo“. **Ak počúvame Ježiša a sledujeme Jeho život, potom vieme, čo nám chce Boh povedať.** Viera znamená počúvať Božie slovo, najmä

toto jediné Slovo, ktorým je Ježiš Kristus (J 1, 1 - 4 . 14).

Toto slovo je však oveľa viac než len správna informácia, na ktorej je založená naša viera. Toto slovo je Božia moc, ako semeno, ktoré keď padne do dobrej zeme, môže priniesť až stonásobnú úrodu (Mt 13, 23), ovocie viery. Keby kráľovský úradník používal len svoj zdravý rozum, musel by byť veľmi skeptický voči tomu, keď mu Ježiš povedal: „Chod', syn ti žije.“ Mohol si pomyslieť: „To predsa môže povedať každý! Prečo by som mal veriť Ježišovmu slovu?“ - Nuž preto, že **Kristovo slovo prebúdzá vieru!** (R 10, 17) Týmto slovom a prostredníctvom tohto slova Duch Svätý usilovne pôsobil na srdce muža a urobil v ňom zázrak viery!

S vierou to ani v súčasnosti nie je inak. Sú ľudia, ktorí sa pýtajú: **Ako mám vedieť, že kresťanstvo je pravdivé? - Že v Ježišovi nájdeme spásu a večný život? Existuje predsa toľko rôznych náboženstiev** a učení o spáse. Nemôžu mať ony pravdu?

Isteže, existujú dôležité dôvody, prečo sa kresťanská viera odlišuje od všetkých ostatných náboženstiev a prečo ju nemožno s nimi vôbec porovnávať. To však nepresvedčí ani jedného človeka, ktorý nie je presvedčený o sile Božieho slova. **Viera znamená počúvať Kristovo slovo.** Z toho vyplýva, že ak je vaša viera spochybnená, ak sa nachádzate v kríze viery, potom vám v konečnom dôsledku môže pomôcť len sám Ježiš prostredníctvom svojho slova! A tiež z toho vyplýva, že **ak je vaša viera spochybnená, potom hľadajte Ježišovo slovo v**

Biblii, v kázni a tam, kde sa aj dnes stáva telom: vo Večeri Pánovej.

Viera kráľovského úradníka nebola sklamaná. „*Keď bol ešte na ceste, vyšli mu naproti sluhovia a povedali: Žije ti dieťa.*“ A keď sa pýtal ďalej, zistil, že jeho syn sa zbavil horúčky práve vo chvíli, keď Ježiš povedal slovo: „*Chod', syn ti žije.*“ Podľa židovského merania času išlo o jednu hodinu po poludní. Teda v čase najväčšej horúčavy, v ktorom by horúčka neklesla sama od seba.

Tento muž sa naučil **tretiu a najkrajšiu lekciiu z Ježišovho kurzu viery: veriť znamená, že nebudeme sklamaní.** O to pevnejšie a radostnejšie teraz uveril a spolu s ním uverili aj všetci, ktorí patrili do jeho domácnosti: „*I uveril on a celá jeho domácnosť.*“ Ježiš teda napokon daroval mužovi a jeho príbuzným vidieť **znamenia a zázraky**. No viera by sa nemala zakladať na znameniach a zázrakoch. **Kto verí, ten ich z Pánovej milosti zažije až potom.**

Aj my to zažijeme - že viera v Pána Ježiša Krista nás nesklame, že nádej v Neho nezahanbuje (R 5, 5a). Pán Boh nám už v tomto živote dáva mnohé svedectvá, znamenia a zázraky svojej dobroty, ale to najlepšie nás ešte len čaká: keď raz budeme stáť okolo Božieho trónu a pripojíme sa k oslave Boha s chórom anjelov! Keď Boh zotrie všetky naše slzy! Keď sa už nebudeme musieť obávať chorôb svojich, ani chorôb našich detí a blízkych! (Zjav 21, 4) Áno, vtedy bez akýchkoľvek pochybností spoznáme: **Viera v Krista nás nesklamala.** A vtedy už nebudeme potrebovať kurz viery, ba dokonca už vôbec

nebudeme potrebovať vieru, pretože viera sa vtedy stane videním (por. R 8, 24n; 1Kor 13, 8 . 12).

Tu, na zemi však kurz viery potrebujeme. Pán Ježiš nás v ňom

učí, že: **1) veriť znamená povedať áno Božím cestám;**

2) veriť znamená počúvať Ježišovo slovo;

3) veriť znamená, že nebudeme sklamaní.

Viera nie je čosi, čo máme automaticky naporúdzi. Viera žije z Ježišovho slova. Je živou silou, ktorá prechádza a dozrieva skrze rôzne skúsenosti. Takou bola aj viera kráľovského úradníka. Amen.

S použitím myšlienok Matthiasa Kriesera a výkladov: Werner de Boor: *Evanjelium podle Jana I.* (vyd. Křesťanské sbory v ČSSR, 1984); Kolektív autorov: *Průvodce životem - Jan* (vyd. IBS a Luxpress, Praha 1995): **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár**